

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w Częstochowie oddalił powództwo A. S. skierowane przeciwko X. w C. o zapłatę oraz orzekł o kosztach procesu .

Wydając przedmiotowe rozstrzygnięcie Sąd ustalił ,że między powódką prowadzącą działalność gospodarczą w zakresie praktyki lekarza rodzinnego, a pozwanym X. z siedzibą w C. doszło do zawarcia za pośrednictwem Internetu umowy sprzedaży , mocą której powódka stała się właścicielką laptopa (...) model NP. (...)= (...) nr seryjny (...) z systemem operacyjnym W. (...)1 pamięci RAM 10 GB za którego zapłaciła cenę 4 098,99 złotych. Sprzęt został powódce wydany w dniu 26 marca 2013 roku. Laptop powódki był trzykrotnie naprawiany . Za pierwszym razem z uwagi na zgłoszenie problemów z połączeniem (...) , 12 maja 2014 roku wymieniono płytę główną . Podczas naprawy 28 listopada 2014 roku po stwierdzeniu uszkodzeń związanych z wymianą płyty głównej doszło do przeglądu gniazd USB. Obie naprawy zostały dokonane przez T.. z siedzibą w W.. Z kolei podczas ostatniej naprawy dokonanej 25 marca 2015 roku przez R.z siedzibą w R. stwierdzono uszkodzenie modułu pamięci RAM , który nie był na wyposażeniu komputera w momencie jego zakupu. Nie zarejestrowano także potwierdzenia wymiany tego elementu przez autoryzowany serwis. Zgodnie z tym usterka nie mogła być usunięta w ramach gwarancji, jako ,że moduły wymienione poza autoryzowanym serwisem nie podlegały gwarancji producenta . Wymieniono z kolei gwarancyjne części , a testy serwisowe zakończyły się wynikiem pozytywnym.

Pismem z dnia 26 marca 2015 roku przesłanym pozwanej spółce powódka , wskazując na modyfikację sprzętu komputerowego poprzez zamontowanie nieoryginalnej , uszkodzonej pamięci RAM złożyła oświadczenie o odstąpieniu od umowy i zażądała zwrotu ceny za laptop . W odpowiedzi pozwany pismem z 31 marca 2015 roku stwierdził , że nie znajduje podstaw do odstąpienia od umowy. W piśmie z dnia 24 maja 2016 roku dyrektor działu prawnego S. wskazał że pamięć Ram modelu laptopa powódki może zostać rozbudowana do 10 gigabajtów.

Sąd podniósł że sprzedany powódce komputer miał budowę monolityczną co oznacza ,że nie miał tkz kłapek serwisowych , pozwalających na wymianę poszczególnych podzespołów bez konieczności demontażu obudowy. Nie może budzić wątpliwości także fakt ,że pozwany przed dokonaniem sprzedaży rozszerzył pamięć RAM montując dodatkowe kości – nie pochodzące od producenta sprzętu , co nie powodowało utraty uprawnień gwarancyjnych przyznanych przez producenta czego dowodem był trzykrotny serwis urządzenia. Sąd zważył w kontekście art. 556 par 1 kc, iż wada fizyczna rzeczy występuje zasadniczo wtedy, gdy towar posiada cechę zmniejszającą jego wartość bądź użyteczność. W przedmiotowej sprawie w ocenie sądu nie zaistniała wada fizyczna w zakupionym przez powódkę laptopie. Pozwany zainstalował z własnej woli dodatkową kość pamięci RAM , zwiększając jej wielkość w sprzęcie komputerowym powódki , co poprawiło jego parametry , szybkość obliczeniową a tym samym sprawność działania. Rozbudowa pamięci nie była sprzeczna z zaleceniami producenta i nie odbyła się w sposób niezgodny z walorami technicznymi komputera. Sąd podniósł ,że wprawdzie powódka wielokrotnie, ale też gołosłownie twierdziła , że dodatkowa kość pamięci RAM spowodowała problemy techniczne ze sprzętem- nie przedstawiła jednak w tym zakresie żadnego dowodu W szczególności nie jest nim , wbrew stanowisku strony powodowej, treść pisma R. w R. z dnia 27 marca 2015 roku w którym wskazano wyłącznie na to ,że :” w urządzeniu dostarczonym do naprawy tj. laptopie powódki , zostało stwierdzone uszkodzenie modułu pamięci RAM, jaki nie był na wyposażeniu komputera w momencie jego zakupu”. Zdaniem Sądu Rejonowego informacja ta dowodzi jedynie , że doszło do uszkodzenia kości pamięci RAM , którą dostarczył pozwany. W ocenie sądu w odniesieniu do tej części powódka mogłaby zgłaszać zastrzeżenia i roszczenia wobec sprzedawcy , o ile wykazałaby przesłanki z art. 564 kc i art. 568 par 2 kc. Sąd ponadto podniósł ,że stanowisku strony powodowej o wpływie spornej części na funkcjonowanie całego urządzenia przeczy również ,ż poprzednie naprawy sprzętu komputerowego (przed marcem 2015 roku) zostały wykonane w ramach gwarancji producenta , który nie usunąłby ich gdyby wynikały one z zastosowania niewłaściwych podzespołów . Naprawy dokonywane do marca 2015 roku należało wiązać albo z wadliwym funkcjonowaniem elementów oryginalnych albo niewłaściwą ich naprawą. Nie można bowiem wykluczyć i takiego sposobu rozumowania ,że to poprzednie wady , dotyczące płyty głównej , czy też źle zamontowanej przy serwisie komputera obudowy , przełożyły się w sposób

negatywny na działanie spornej pamięci RAM. Takie stanowisko mogłoby jedynie zmodyfikować opinii biegłego z zakresu techniki komputerowej na okoliczność ustalenia czy z zamontowaniem dodatkowej kości pamięci RAM można wiązać z problemami technicznymi laptopa. Powódka jednak prowadząc działalność gospodarczą, co akcentowała w pismach sądowych, nie wniosła o przeprowadzenie takiego dowodu, a sąd nie miał podstaw, aby w przypadku procesu pomiędzy profesjonalistami, bez wynikających po temu z materiału dowodowego przesłanek, przeprowadzić takiego dowodu z urzędu w trybie przewidzianym w art. 232 kpc

Sąd Rejonowy ostatecznie stwierdził, że nie jest zasadne twierdzenie powódki, jakoby wystąpiła wada fizyczna w zakupionym przez nią laptopie. Brak jest też podstaw do przyjęcia, że pozwany podstępnie zataił wadę po myśli art. 564 kc, nie sposób bowiem przyjąć, że pozwany rozmyślnie i ze szkodą dla kontrahenta ukrył dodanie kości pamięci RAM. Zamontował je wszak w celu zwiększenia pamięci RAM do 10 gigabajtów, co zresztą jednoznacznie wynikało z oferty zamieszczonej w jego sklepie internetowym, z którą powódka jak przyznała, zapoznała się. Nie sposób w związku z tym przyjąć, że działanie pozwanego było nieakceptowalne i do tego uczynione w sposób podstępny, tym bardziej, że można było sprawdzić parametry spornego komputera u producenta i dostrzec, że nie był on oferowany do sprzedaży z taką objętością pamięci RAM, jak przez pozwanego.

Apelację na powyższe orzeczenie wniosła powódka zaskarżając wyrok w całości. Zarzuciła naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na treść orzeczenia a to art. 328 par 2 kpc w zw.z art. 316 kpc poprzez błędne ustalenie że przedmiot umowy sprzedaży zawartej przez strony nie miał wad fizycznych z uwagi na okoliczność, że przedstawiony materiał dowodowy nie pozwala ponad wszelką wątpliwość, w sytuacji nie przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego z zakresu informatyki na poczynienie takich ustaleń, co w konsekwencji spowodowało naruszenie przepisów prawa materialnego art. 556 par 1 kc oraz art. 560 par 1 kc poprzez zadecydowanie, że powódka nie mogła skutecznie od umowy odstąpić; naruszenie art. 568 par 2 poprzez ustalenie że w sprawie nie doszło do podstępnego zatajenia przez pozwanego istnienia w sprzęcie wad fizycznych; naruszenie art. 564 kc poprzez błędne ustalenie że doszło do utraty uprawnień z tytułu rękojmi za wady fizyczne rzeczy w wyniku nie zachowania terminów do zbadania rzeczy przez kupującego i do zawiadomienia sprzedawcy; naruszenie art. 232 par 2 kpc poprzez zaniechanie przeprowadzenia z urzędu dowodu z opinii biegłego; art. 233 kpc poprzez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego w szczególności poprzez pominięcie twierdzeń i okoliczności zawartych w piśmie powódki z dnia 22 kwietnia 2016 roku oraz nie ustosunkowanie się do dowodów z postaci wydruków internetowych z wypowiedziami pozwanego, umieszczonymi w internecie w dniu 24 kwietnia 2013 roku tj. po zawarciu umowy sprzedaży między stronami świadczących o braku rzetelności w informowaniu powódki przez pozwanego. W oparciu o powyższe wnosił o zmianę wyroku poprzez uwzględnienie żądania w całości ewentualnie jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji. Ponadto wniosła o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego specjalisty z zakresu informatyki dr D. M. z dnia 27 lipca 2016 roku na okoliczność wpływu modyfikacji przeprowadzonej przez pozwanego w przedmiotowym laptopie poprzez rozszerzenie pamięci RAM na funkcjonowanie sprzętu oraz dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii uzupełniającej przez biegłego specjalistę z zakresu informatyki, poprzez powołanie biegłego dr D. M. na okoliczności opisane w pkt 1 który dokona właściwego otwarcia komputera i uzupełni załączoną opinię.

Pozwany wniosł o oddalenie apelacji wraz z zasądzeniem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje. Zdaniem Sądu Okręgowego zarzuty apelacji są bezzasadne i sprawiają, że podlega ona oddaleniu. W ocenie Sądu drugiej instancji, Sąd I instancji przeprowadził wyczerpujące zakreślone wnioskami stron postępowanie dowodowe, a zebrany materiał poddał wszechstronnej ocenie z zachowaniem granic swobodnej oceny dowodów przewidzianej przez art. 233 par 1 kpc. Na tej podstawie Sąd Rejonowy poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne i rozważania prawne, który tutejszy Sąd w pełni podziela i przyjmuje za własne bez potrzeby ponownego ich przytaczania

Nie może budzić wątpliwości, że postępowanie w przedmiotowej sprawie toczyło się w trybie uproszczonym. Przeprowadzenie postępowania dowodowego przed sądem II instancji jest ograniczone treścią art. 505 (11) kpc. Przepis ten stanowi, że Sąd drugiej instancji nie przeprowadza postępowania dowodowego za wyjątkiem dowodu

z dokumentu ,a przepis paragrafu poprzedzającego nie stosuje się jeżeli apelacje oparto na późniejszym wykryciu okoliczności faktycznych i środków dowodowych z których strona nie mogła skorzystać przed Sądem pierwszej instancji (art. 505 (11) par 2) Z kolei w orzecznictwie sądowym , został zaakceptowany pogląd , że opinie opracowane na zlecenie stron , stanowiące niewątpliwe dokument prywatny w rozumieniu art. 253 kpc , należy traktować jako element materiału dowodowego , którym strona popiera swoje racje. Zawarta w takiej opinii argumentacja może być jedynie asumptem do dopuszczenia przez sąd dowodu z opinii biegłego . W postępowaniu apelacyjnym nadto w warunkach zakreślonych art. 381 kpc. Zgłoszenie wniosków dowodowych w postępowaniu odwoławczym nakłada na stronę obowiązek wykazania, że ich powołanie w postępowaniu przed Sądem I instancji nie było możliwe, albo że potrzeba ich powołania wynikała później . Pełnomocnik strony powodowej w złożonym środku odwoławczym nie wykazał zaistnienia wskazanych przyczyn dlatego też jego wnioski (w tym przedmiocie), jako spóźnione podlegały oddaleniu z uwagi nadto na okoliczność , że strona miała możliwość skorzystania z przeprowadzeniu tego dowodu przed Sądem Rejonowym i wtedy postępowanie toczyłoby się zgodnie z art. 505 (7) kpc. Nie było natomiast żadnych przesłanek aby Sąd zdecydował o przeprowadzeniu dowodu z urzędu chociażby z powodu , który jest kluczowym, a mianowicie okoliczność ,że proces toczył się z udziałem profesjonalistów . Nie budzi wątpliwości że powódka dokonała zakupu komputera w związku z prowadzoną przez siebie działalnością gospodarczą i zgodnie z zaakceptowanym przez nią regulaminem sprzedaży ,co skutkowało wyłączeniem rękojmi. Podnieść należy ,że okoliczność ta nie była kwestionowana przez żadną ze stron na etapie postępowania przed Sądem I instancji .W świetle powyższego powódka powinna była wykazać ,że ze strony pozwanego doszło do zatajenia wady , co obaliłoby skutecznie wyłączenie rękojmi między stronami zawartej umowy oraz mogłoby stanowić podstawę do odstąpienia od umowy . Zaoferowane przez powoda dowody , nie pozwalały na poczynienie takich ustaleń dlatego też prawidłowo Sąd Rejonowy uznał , że oświadczenie powódki o odstąpieniu od umowy z dnia 26 marca 2015 roku należało uznać za bezskuteczne i nie rodzące żadnych skutków prawnych .

W ocenie Sądu Okręgowego , nie doszło do naruszenia wskazanych w apelacji przepisów prawa materialnego ani procesowego , dlatego apelację strony powodowej należało oddalić na mocy art. 385 kpc , a o kosztach orzeczono zgodnie z art. 98 kpc .

SSO Halina Garus